

Gulliverova cesta do Země koní

Ref) Koníku, prosím tě, odpusť mi,
člověku, který je na zemi
ne pánem tvorstva, ale králem hlouposti!
Dovol mi vedle sebe žít,
ctností tvým se naučit.
Nehodného člověka nauč vděčnosti!

- 1) To já jsem tě zotročil, abys mi sloužil!
Uzdu a sedlo ti nasadil pro vlastní pohodlí.
Zkrotil jsem tě a vycvičil, přistříhl ti křídla,
ostruhami a bičem jsem tě k poslušnosti dohnal.

Ref) Koníku, prosím tě, odpusť mi,
stvěře, která je na zemi
ne pánem tvorstva, ale králem hlouposti!
Dovol mi vedle sebe žít,
ctností tvým se naučit.
Nehodného člověka nauč uctivosti!

- 2) Jako mladého jsem tě vykastroval, pudy tvé a touhy zlomil.
Chtěl jsem, abys byl rychlý a silný, ne však svobodný.
Musel jsi tahat vozy a vláčet klády, orat na polích
a na dalekých cestách mě na hřbetě svém vozit.

Ref) Koníku, prosím tě, odpusť mi,
bestii, která je na zemi
ne pánem tvorstva, ale králem hlouposti!
Dovol mi vedle sebe žít,
ctností tvým se naučit
Nehodného člověka nauč laskavosti!

- 3) To já tě zatáhl do válek, násilností a vraždění,
a tak jsi spolu se mnou prolil krev při bombardování.
Na bitevních polích zbyly jako trofej pro zuby vlčí
rozseté části lidských těl a údy mrtvých koní.

Ref) Koníku, prosím tě, odpusť mi,
člověku, který je na zemi
ne pánem tvorstva, ale králem hlouposti!
Dovol mi vedle sebe žít,
ctností tvým se naučit
Nehodného člověka nauč mírumilovností!
Nehodného člověka nauč vděčnosti!
Nehodného člověka nauč uctivosti!
Nehodného člověka nauč laskavostí!